

et Møde af Menighedsraadet og Biskoppen eller Provsten paa hans Vegne, hvor Ansøgningerne gennemgaas. Hvortil nu dette Møde? Hvorfor ikke bære sig ad som ved Indstillinger til Lærerembeder? Der sender Provsten Ansøgningerne til Sogneraadet, og dette foretager Indstillingen uden anden Vejledning end den, det selv maatte ønske af Provsten. Ved Menighedsraadets Indstilling til Besættelse af et Præsteembede sender man en Vejleder, som det maaske slet ikke ønsker. Jeg tror ikke, det gode Forhold mellem Biskop og Menigheder er blevet befæstet derved i den svundne Tid, og jeg tror ikke, det vil blive det i den kommende Tid. Derimod tror jeg, at Præsterne i Almindelighed har været tilfredse med, at Biskopperne gennemgaar Ansøgningerne for Menighedsraadet. Derved har Forflytninger og Forfremmelser fundet Sted uden alt for store Ubehageligheder for Præsterne. Jeg mener, at man maa tilstræbe en Ordning, hvorved Menighedernes Uafhængighed og Præsternes Interesse kan forenes.

Jeg skal forsøge med nogle faa Ord at karakterisere de foreliggende Lovforslag. Den Tid, der er gaaet siden deres Fremsættelse i Folketinget, har tydelig vist, at store Dele af Folkekirkens Medlemmer har følt sig skuffet, og det gælder Befolkningen baade Nord og Syd for Kongeaen. Jeg har ikke følt mig skuffet, fordi jeg ikke har haft Forventning om noget, jeg kunde føle mig tilfredsstillt ved, fra det kirkelige Udvalg, og den højtærede Kirkeminister har aldrig givet mig Grund til at vente en kirkelig Lovgivning efter mine Ønsker fra hans Side. Han har sine Idealer, og jeg har mine. Men jeg kan ikke nægte, at der er noget vist nedslaaende i, at det Ord, man stadig kommer til at tænke paa, naar man læser disse Lovforslag igennem, er Mistillid. Det kommer straks frem i § 2 i Lovforslaget om Menighedsraad — Menighedsraadets valgte Medlemmer skal ikke være alene om at varetage Menighedens Interesser ifølge disse Lovforslag, men foruden dem skal der være et eller flere selvskrevne Medlemmer. Det er en Mistillid til Menighedens Medlemmer, som i Sorg og Glæde tyr til Kirken og svarer Skat til denne, at der udover dette stilles Krav om en yderligere kirkelig Aktivitet for at kunne faa Adgang til at deltage i Styrelsen af Kirkens Anliggender. Det er en Mistillid,

naar der af dem, som har vist denne kirkelige Aktivitet og derefter af deres Medvælgere har faaet vist den Tillid at blive valgt til Medlemmer af Menighedsraadet, yderligere kræves, at de, før de kan indtræde i deres Plads i Menighedsraadet, skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at de vil udføre deres Gerning „i Troskab mod den danske Folkekirke, saaledes at den kristne Menighed kan finde gode Kaar indenfor den“. Det er Mistillid til Præsterne, naar man ikke tør lade dem forkynde Guds Ord i Menigheden uden under et Præsteløftes Tvang. Det er Mistillid til Kvinden, naar hun fremdeles holdes borte fra Adgang til den Stilling, som hun netop synes at have i hvert Fald gode Forudsætninger for at beklæde, nemlig Stillingen som Præst i Folkekirken. Jeg beklager at maatte udtale, at saaledes er egentlig Overskriften over disse Menighedslove, men efter min bedste Overbevisning kommer man netop derved deres inderste Kærne nærmest.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 540 af 4. Oktober 1919 om Afholdelse af Fondsbørs har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Risgdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og Storbritannien den 1. Maj d. A. afsluttet Konvention om en Fornyelse for en yderligere Periode af 5 Aar fra den 4. Maj f. A. at regne af den i London den 25. Oktober 1905 undertegnede og ved Konventioner af 3. Marts 1911 og 3. Maj 1916 fornyede Konvention angaaende Afgørelse ved Voldgift af visse Klasser af Spørgsmaal, som maatte opstaa mellem de to Regeringer.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.